

Έπίκαιρο

Άγια Σκέπη (28η Οκτωβρίου)

Πλησιάζουμε προς τό τέλος τοῦ Ὀκτώβρη καί ἤδη ἔχει κρύο πολύ. Πόσο μᾶς ἀρέσει τώρα νά σκεπαζόμαστε τά βράδια μέ μία ζεστή κουβέρτα! Καί καθώς πλησιάζει ὁ χειμώνας, πόσο λαχταροῦμε τή ζεστασιά! Εἰδικά ὅταν βρέχει ἢ φυσάει, τρέχουμε νά προστατευτοῦμε κάτω ἀπό τή στέγη τοῦ σπιτιοῦ μας.

Τέτοια προστασία καί ζεστασιά προσφέρει στή ζωή μας καί ἡ **Παναγία** μας, παιδιά, ἡ γλυκιά μας μητέρα. Ἡ ζεστή ἀγκαλιά της εἶναι τό καταφύγιό μας, ἡ **σκεπή** πού μᾶς προστατεύει ἀπό κάθε μπόρα καί κακό. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας τήν ὀνομάζει **Άγια Σκέπη** (δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. ὀπτικοακουστικό ὑλικό).

Ἱστορική ἀναδρομή

Πολλές φορές, παιδιά, ἡ Παναγία μας, ἡ Άγια Σκέπη, σκέπασε καί προστάτεψε τήν πατρίδα μας. Ἰδιαίτερα ἐμεῖς, οἱ νεότεροι Ἕλληνες, νιώσαμε τήν προστασία της στόν ἐλληνοϊταλικό πόλεμο πού ἔγινε πρῖν ἀπό 80 περίπου χρόνια. Ἦτανε πάλι Ὀκτώβρης καί συγ-

κεκριμένα **28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940**, ὅταν ἡ Ἰταλία μᾶς κήρυξε τὸν πόλεμο. Ὁ ἀρχηγός της, ὁ Μουσολίνι, ἤθελε νὰ σκλαβώσῃ τὴν Ἑλλάδα μας. Καί τότε, παιδιά, ἔγινε κάτι θαυμαστό. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες -μικροί καί μεγάλοι- μέ μία καρδιά, μέ μία ψυχή ἀπάντησαν **τό ἠρωϊκό «ΟΧΙ!»**. Πρῶτος τό εἶπε στούς Ἰταλοὺς ὁ τότε πρωθυπουργός μας, ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς.

Τό πρῶι χτύπησαν οἱ καμπάνες καί ὅλοι οἱ ἄντρες σάν νὰ πήγαιναν σέ πανηγύρι ξεκίνησαν γιά τὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ πολέμου πάνω στά βουνά της Πίνδου. Οἱ μονάδες, οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά τούς ἀποχαιρετοῦσαν συγκινημένοι. **Τούς ἔδιναν γιά φυλαχτό τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας**. Αὐτό θά ἦταν τό πιό δυνατό τους ὄπλο.

Ὁ πόλεμος ἦταν δύσκολος καί ἄνισος. Οἱ Ἰταλοὶ εἶχαν πολὺ στρατό καί σύγχρονα ὄπλα. Οἱ Ἕλληνες ἦταν λίγοι καί τά πολεμοφόδιά τους μετρημένα. Ἐκείνη τὴ χρονιά ἔκανε πολὺ κρύο. Ἄν καί Ὀκτώβριος, τά χιόνια εἶχαν σκεπάσει τά βουνά τόσο πού οἱ στρατιῶτες μέ δυσκολία περπατοῦσαν. Ἀρκετοὶ ἀρρώστησαν ἀπὸ κρυοπαγήματα. Νερό δέν ὑπῆρχε, ἔπιναν λειωμένο χιόνι. Τά τρόφιμα καί τά ροῦχα, τά πυρομαχικά ἦταν λιγοστά. Γυναῖκες τά κουβαλοῦσαν φορτωμένες στὴν πλάτη γιά νὰ τά πᾶνε στούς φαντάρους μας.

Τό κρύο ὄλο καί δυνάμωνε. Ὅμως μέσα στὴν καρδιά τῶν Ἑλλήνων ἔκαιγε ἡ φλόγα τῆς πίστες στὸν Χριστό καί στὴ μητέρα Παναγία. Ἦταν σίγουροι πὼς δέν θά τούς ἄφηνε ἀπροστάτευτους καί πὼς θά τούς χάριζε τὴ νίκη καί τὴ λευτεριά. Οἱ φαντάροι εἶχαν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας πάνω τους καί **πολλές φορές ἔνωσαν τὴν προστασία της**, ὅπως θά δοῦμε καί στὸ παρακάτω περιστατικό.

Ἡ ἱστορία μας*

Μέσα στὴν ἀντάρα τοῦ πολέμου ἓνας ἑλληνας λοχαγός παίρνει μῆνυμα ἀπὸ τό στρατηγεῖο νὰ κατακτῆσει ὅπωςδῆποτε μέ τούς στρατιῶτες του ἓνα ὕψωμα, ἓνα βουναλάκι ὅπου ἦταν ὀχυρωμένοι οἱ Ἰτα-

λοιί. «Αδύνατον!», σκέφτηκε ο λοχαγός. «Τό βουνό αυτό εἶναι σάν φρούριο. Οἱ ἐχθροί πολλοί καί ὀπλισμένοι». Οἱ στρατιῶτες του ἔπρεπε νά περάσουν ἀπό ἕνα μέρος πού δέν εἶχε οὔτε ἕνα βράχο ἢ ἕνα δέντρο γιά νά καλυφθοῦν. Ποῦ θά κρυφτοῦν γιά νά μή φαίνονται; Κάθε προσπάθεια νά φτάσουν στό ὕψωμα θά σήμαινε βέβαιο θάνατο γιά τόν στρατό. Ἡ διαταγή ὅμως ἔπρεπε νά ἐκτελεστεῖ καί νά διώξουν τόν ἐχθρό.

Ὁ λοχαγός τότε ἀποφασιστικά ἔδωσε στούς στρατιῶτες τό σύνθημα τοῦ ἀγώνα: **Ἡ Παναγία θά μᾶς στηρίξει.** Θά μᾶς δώσει τή νίκη!». Ὅλοι προσευχήθηκαν θερμά.

«Βοήθα, Παναγία μας!», ἔβγαινε μυστική προσευχή μέσα ἀπό τίς καρδιές τῶν στρατιωτῶν τήν ὥρα πού σέρνονταν κάτω στό ἔδαφος γιά νά φτάσουν στό ὕψωμα. Ὁ ἐχθρός, ἀκόμη καί μέ κλειστά μάτια ἄν πυροβολοῦσε, σίγουρα θά τούς σκότωνε.

Ἄκουσε ὅμως ἡ Παναγία τήν προσευχή τους καί τούς φύλαξε μέ ἕναν θαυμαστό τρόπο. Ξαφνικά, κι ἐνῶ ὁ οὐρανός ἦταν καθαρός, ὅλη ἡ περιοχή καλύφτηκε ἀπό πυκνή ὀμίχλη. Σάν νά κατέβηκαν ὅλα τά σύννεφα κάτω στή γῆ. Δέν φαινόταν τίποτε. Οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες πέρασαν ἀπό τήν επικίνδυνη περιοχή χωρίς νά τούς δεῖ ὁ ἐχθρός! Ἐφτασαν μέ ἀσφάλεια ἐπάνω στό ὕψωμα. Μόλις οἱ ἐχθροί τούς ἀντιλήφθηκαν, τρόμαξαν τόσο πολύ πού τό ἔβαλαν στά πόδια. Πολλούς Ἱταλούς τούς ἔπιασαν αἰχμάλωτους οἱ Ἕλληνες κι ὅλα τά ὄπλα τους ἔγιναν δικά μας.

Σέ λίγο ἡ ὀμίχλη διαλύθηκε. Ἀπό τά στόματα ὄλων τῶν στρατιωτῶν βγῆκε θερμή ἡ εὐχαριστία στή Σκέπη τοῦ κόσμου, **στήν Ἁγία Σκέπη, στήν Παναγία μας, πού σκέπασε τά παιδιά της καί τούς χάρισε τή νίκη.**

Ἡ προστασία τῆς Παναγίας

Θαυμαστό περιστατικό, παιδιά, πού δείχνει πώς ἡ Παναγία μας ἀκούει τίς προσευχές μας, μᾶς βοηθάει καί μᾶς προστατεύει. Ὁ ἀγώνας τῶν Ἑλλήνων τό 1940 ἦταν ἱερός. Γι' αὐτό καί νίκησαν. Πολεμοῦσαν γιά τήν πατρίδα καί τήν ἐλευθερία τους. Καί τά δύο εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό κανεῖς δέν ἔχει δικαίωμα νά μᾶς τά πάρει μέ τή βία.

Δέν μᾶς βοηθάει, βέβαια, ἡ Παναγία μόνο σέ περίοδο πολέμων. **Πάντα μᾶς ἀκούει, πάντα θέλει νά μᾶς προστατεύει.** Γι' αὐτό ὅ,τι μᾶς στενοχωρεῖ, ὅ,τι μᾶς δυσκολεύει νά τό λέμε στήν **προσευχή μέ ἐμπιστοσύνη** στήν Παναγία μας, τή μητέρα μας. Κι ἐκείνη θά βρῖσκει τρόπους νά μᾶς συμπαρασταθεῖ, νά μᾶς προφυλάξει, νά μᾶς δώσει δύναμη καί κουράγιο.

Κάθε χρόνο στίς 28 Ὀκτωβρίου ἡ πατρίδα μας πανηγυρίζει τήν ἐπέτειο τοῦ «ΟΧΙ», τή νίκη τῶν Ἑλλήνων τό 1940. Καί ἡ **Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν Παναγία μας, τήν Ἁγία Σκέπη.** Τήν εὐχαριστεῖ καί τήν ὑμνεῖ γιά τή βοήθεια καί τήν προστασία της στήν πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί σέ κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά. Ἄς ζητοῦμε κι ἐμεῖς **μέ πίστη τήν προστασία της!**

(Προτεινόμενος ὕμνος: Μεγαλυνάριο τῆς ἑορτῆς. Προτεινόμενο τραγούδι: «Στήν Παναγία» ἀπό «Πνευματιές Ὁδές Β'», σ. 19, CD «Ἄσμα καινόν», ἀρ. 11).

**᾿Ω Παναγία,
σκέπη τοῦ κόσμου,
γίνε προστάτις
καί βοηθός μου!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα: Άγια Σκέπη.
2. Παρουσίαση τῆς ἱστορικῆς ἀναδρομῆς μέ προβολή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιές.
5. Τραγούδι σέ ἀρχεῖο ἤχου: «Στήν Παναγία».

*** Ὑποσημείωση:** Ἀληθινό περιστατικό, διασκευή ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἰ. Μ. Χατζηφώτη, «Ἡ Ἐκκλησία στόν ἀγώνα τοῦ Σαράντα».